LAIMĪGAIS TREJLAPIS 2
3x3 saieta Īrijā avīze
Ej, Laimiņa, tu pa priekšu.
Es tavās pēdiņās.
Lough Lannagh, Kāslbāra, Meijo grāfiste, Īrija.

Pirmdiena. 17.08.2026 **ATKLĀŠANĀS atvērt sirdi jaunajam**

Es atvēru laimes dārzu

Ar aizkustinošām atkalredzēšanās asarām, jaunām draudzībām un 80 starojošiem cilvēkiem Īrijā sācies ikgadējais latviešu 3×3 saiets. Šī gada lielais vadmotīvs ir laime, un veselu nedēļu desmitiem latviešu un latviski domājošo par to runās, dziedās un domās. Pats galvenais ir mēģināt laimi nevis racionāli izskaidrot, bet pa īstam sajust, katram savā veidā, un tomēr visiem cieši kopā.

"Tik tālu nu mēs esam," atklāšanā sacīja viena no saieta vadītājām Baiba. Kopā ar otru vadītāju Lauri šis ceļš iets vesela gada garumā no pirmās ieceres līdz brīdim, kad rūpīgi gatavotais saiets beidzot piepildās ar cilvēkiem. Jau pirmajā vakarā varēja just, ka šī nedēļa būs par spēju pamanīt skaisto sev apkārt un sevī pašā. Baiba aicināja meklēt savu laimes sajūtu, vērot tās mainību un sasmelties to tik pilnām saujām, lai gaišuma pietiktu arī laikam pēc saieta.

Lauris savukārt atgādināja par vienu no īpašākajām 3×3 kustības vērtībām. Šī ir vide, kurā pēc gada vari satikt cilvēku un turpināt sarunu no tās pašas vietas, kur tā reiz pārtrūka. Īpašu novēlējumu viņš veltīja pirmreizējiem dalībniekiem, aicinot sastapt cilvēkus, sarunām ar kuriem šonedēļ netiks pielikts punkts, bet komats. Tā ir liela laime zināt, ka kaut kur pasaulē ir cilvēki, ar kuriem saruna turpinās.

Šogad 3×3 karogu mastā pacēla divas Zanes, abas Īrijas 3×3 padomes locekles. Klātesošie pasmaidīja par laimīgo karogu, kuram lemts savu šīs nedēļas ceļu sākt tieši starp divām Zanēm. Savukārt Inese Krūmiņa, nododot saieta vadītājiem Ķelmēnu rudzu maizes ciemakukuli, uzrunā skāra svarīgu stīgu par latviešu tautas raksturu. Mēs vēsturiski esam izdzīvotāju tauta. Ja mums nepiemistu šis sīkstums, diez vai cauri gadsimtu vētrām mēs būtu saglabājuši savu valodu un kultūru. Tomēr izdzīvošana pati par sevi vēl nenes laimes sajūtu, tāpēc šīs nedēļas uzdevums ir - iet soli tālāk, ļaujot sev svinēt dzīvi, priecāties un sajust laimi līdz pašiem sirds dziļumiem.

Atklāšanā savu īpašo vietu ieņēma arī stāsts par Īrijas 3×3 ozolu. Zane Kažotniece atgādināja, ka reiz šis koks uz Zaļo salu atceļoja kā pavisam maza zīlīte kabatā no Džūkstes. Tā tika izdiedzēta, izlolota par stādiņu un pirms 13 gadiem ar saimnieku svētību iestādīta zemē. Šodien ozols jau braši aug un kļuvis par simbolisku daļu no kopīgā stāsta. No mazas zīles izaug dižkoks, no vienas idejas izaug tradīcija, un abos gadījumos vajadzīgs laiks, rūpes un cilvēki, kuri tic turpinājumam.

Iepazīšanās vakarā sarunas par laimi ātri pārtapa dzīvos darbos. Ieviržu vadītāji nāca laukuma vidū, lai dalītos, kā ar savu talantu un klātbūtni vairos kopējo prieku. Tad stafeti pārņēma mājiņu prezentācijas un zāli piepildīja dzeja, improvizācija, dziesmas un smiekli. Skanēja rindas par to, ka sirdij nevajag skaitu, un par laimīgām nejaušībām, līdz noslēgumā visi 80 saieta dalībnieki vienotā korī izdziedāja dziesmu par muļķa sirdi, kurai nekad un nekur nav gana.

Šajā kopības mirklī kļuva skaidrs, ka laime nav tālu jāmeklē. Tā jau ir tepat starp mums, atkalredzēšanās priekā, jaunās pazīšanās, kopīgās atmiņās un īstos smieklos. Katrs no mums šajās dienās mazliet atver savu laimes dārzu un ienes tajā kaut ko no sevis. Un, jo vairāk tajā dalāmies, jo plašāks tas kļūst.

Ilze

VIENA KAFIJA, DAUDZ LABU DARBU

3×3 notiek tikai ar brīvprātīgo darbu. Cilvēki visu gadu plāno, meklē, ved un kārto, bet saieta laikā ceļas agri un strādā līdz vēlam vakaram bez atlīdzības. Ja vēlies palīdzēt Īrijas 3×3 turpināt iesākto, noskenē QR kodu un ziedo. Kafija šeit ir simbols rīta spēkam, kas palīdz atkal celties un darīt. Visi ziedojumi tiks izmantoti nākamo saietu rīkošanai un latvietības stiprināšanai Īrijā. Paldies, ka esi kopā ar 3×3!

Laime, kas ievijas logo

Saieta logo jau daudzus gadus veido Santa Siliņa. Katru gadu viņa tajā cenšas ietvert saieta tēmu un noskaņu, lai zīme ne tikai rotātu avīzi, kreklus un citus materiālus, bet arī pastāstītu savu stāstu.

Šā gada saieta tēma ir laime, tāpēc Santa logo vēlējusies attēlot diešanu laimē un priekā. Figūru kustība atgādina, ka laime nereti rodas tieši kopā būšanā un sajūtā, ka esi starp savējiem.

Logo pamatā izmantota Laimas slotiņa, sens latviešu raksts, kas saistīts ar Laimu, cilvēka mūža, likteņa un laimes lēmēju. Tas simbolizē svētību, aizsardzību un labvēlīgu dzīves ceļu. Krāsainajā versijā latviskais raksts savienots ar Īrijas dabu. Tajā redzama zaļa zāle, rasas pilieni un saules gaisma, kas tiem liek iemirdzēties.

Tā vienā nelielā zīmē satikušās abas mūsu pasaules: latviskais raksts un Īrijas zaļums, senais mantojums un šodienas kopā būšanas prieks. Arī laime šajā logo nestāv mierā. Tā kustas un aicina mūs doties līdzi.

Trejlapis jautā

Kādas trīs lietas Tu noteikti gribi piedzīvot šajā nedēļā?

Aija Kivliniece, Apvienotā Karaliste

Pirmkārt, nedomāt par darbu. Otrkārt, piedalīties vismaz vienā ievirzē. Un, treškārt, satikt cilvēkus un pēc iespējas vairāk runāt latviski.

Ieva Karpova, Latvija

Vispirms, protams, priecīgas atkalsatikšanās. Dažas jau ir notikušas, un ceru, ka būs vēl. Tad danči, bez tiem nu nekādi! Un vēl, ļoti gribu piedzīvot Daudzinājumu.

Julia Sereda, Īrija

Atrast ciešāku saikni ar dabu un vairāk uzzināt par tās nozīmi latviešu tradīcijās un folklorā.

Iegūt jaunus draugus un veidot patiesas, sirsnīgas attiecības.

Ieraudzīt saietu no iekšpuses, sajust visu tajā ieguldīto darbu un izbaudīt kopības sajūtu.

Karogu pacēla vakar

Lauris un Ieva

Karogu nolaida vakar

Ralfs un Keita

Karogu pacēla šodien

Matejs un Versana

Galvenais 3×3 karogs ir uzvilkts mastā un visu nedēļu atgādinās, ka šeit kopā veidojam savu mazo Latviju. Jau trešo gadu Īrijas 3×3 turpina skaistu tradīciju, kuras mērķis ir stiprināt piederību Latvijai, izzināt mūsu vēsturi, tradīcijas, valodu un latvisko dzīvesziņu. Katru rītu plkst. 8.30, skanot Latvijas himnai, karogs tiks uzvilkts centrālajā laukumā, bet ik vakaru plkst. 21.30, dziedot "Daugav's abas malas", tas tiks nolaists. Tas būs mūsu ikdienas apliecinājums Latvijai, piederībai un pateicībai par to, kas mūs vieno arī tālu prom no mājām. Katru dienu saieta vadītāji aicinās kādu no dalībniekiem godpilno karoga uzvilkšanu un nolaišanu uzticēt savām rokām. Lai šis brīdis kļūst par mazu, bet nozīmīgu atgādinājumu, ka Latvija sākas arī tur, kur mēs paši to nesam sev līdzi.

Hei, laimīgais! Te ir Īrijas 3×3 laimīgās mūzikas izlase. Klausies saietā, mašīnā, virtuvē vai tad, kad ziemā pēkšņi sagribas mazliet vasaras.

Īrijas 3x3 laimīgās mūzikas izlase

Skenē un klausies Spotify

Krekls atpūšas, valoda strādā!!

Šogad kreklu "Es runāju latviski" nomaina nozīmīte. Kā pie tās tikt? Runā latviski droši, skaidri un vēlams pietiekami skaļi, lai īstie cilvēki to pamana. Tad nozīmīte būs Tava!

Laime viņus satikt

Šogad 3×3 saime kļuvusi par diviem meistariem klusāka.Februārī mūžībā devās valodnieks, folkloras pētnieks, pedagogs un mūziķis Austris Grasis, bet maijā rotkalis Andris Grebis. Divi ļoti atšķirīgi cilvēki, divi atšķirīgi amati, bet abus vienoja dziļa piederība latviskajam un vēlme savas zināšanas, prasmes un pārliecību dot tālāk citiem. Ne tikai zināt un prast, bet saprast, kāpēc tas ir svarīgi, aizraut citus un nodot savu pieredzi tālāk.

Austris Grasis dzimis 1942. gadā Rudbāržos, bet bērnību kara bēgļa gaitās pavadīja Vācijā. Viņš mācījās Minsteres Latviešu ģimnāzijā, studēja Vācijā un Zviedrijā un Stokholmas Universitātē ieguva filoloģijas doktora grādu, pētot latviešu tautasdziesmu terminoloģiju. Viņa interešu loks bija plašs: valodniecība, folklora, etnogrāfija, vēsture un mūzika. Austris pasniedza baltu valodas Bonnas Universitātē un bija viens no Latviešu Tautas universitātes “Abrene” veidotājiem Francijā. Viņam bija svarīga viena doma dzīvē un darbā: latviskumu nevar tikai glabāt, tas ir jādzīvo.

Austris lika domāt, jautāt un diskutēt. Valoda, folklora un tradīcijas viņam nebija pagātnes relikvijas, bet dzīvas lietas, par kurām katrai paaudzei jāuzņemas atbildība. Arī piederība Latvijai skanēja viņa dziesmās. Kopā ar brāli Uldi viņš izveidoja duetu “Brāļi Graši”, un viņu dziesma “Zeme, zeme, kas tā zeme” vēlāk kļuva par vienu no Atmodas laika pazīstamākajām dziesmām. Tajā sadzirdams tas, ko Austris visu mūžu teica arī citādi: sava zeme un sava valoda dzīvo tik ilgi, kamēr mēs paši tās turam dzīvas.

3×3 Austrim nebija viena nedēļa vasarā, bet dabisks viņa dzīves darba turpinājums. Vairāk nekā simt saietos dažādās pasaules malās viņš mācīja, diskutēja, dziedāja un mudināja domāt. Pēc atgriešanās Latvijā šo darbu turpināja "Ģendertos” un Skaņākalna vasaras skolā, īpašu uzmanību veltot jauniešiem. Austris bija skolotājs šā vārda plašākajā nozīmē: nevis tāds, kurš pasaka priekšā pareizo atbildi, bet tāds, kurš uzdod jautājumu, pēc kura pašam gribas meklēt atbildi.

Andris Grebis savu ceļu latviskajā kultūrā veidoja citādi. 1972. gadā viņš absolvēja Liepājas Lietišķās mākslas vidusskolas dzintara un metāla apstrādes nodaļu, un rotkaļa amatam veltīja vairāk nekā pusgadsimtu. Viņš neapstājās pie reiz apgūtas prasmes, bet visu mūžu pētīja, mācījās un pilnveidoja amata zināšanas. Īpaša vieta Andra darbā bija arheoloģiskajām un etnogrāfiskajām rotām, senajiem paraugiem un latviešu tautastērpa rotu darināšanai. Viņa darbi nonākuši pie latviešiem Latvijā, Īrijā, Amerikā, Kanādā un citviet pasaulē. Par latviskā kultūras mantojuma saglabāšanu un amata zināšanu nodošanu viņš tika izvirzīts “Gada liepājnieka 2018” godam.

Andra meistara rokraksts nebija tikai gatava sakta, gredzens vai cita rota. Viņam bija svarīgi saprast materiālu, formu, seno meistaru paņēmienus un vēsturisko kontekstu. Tikpat svarīgi bija panākt, lai cilvēks pats mēģina. 3×3 rotkalšanas darbnīcās nebija ātru brīnumu. Bija jāpēta, jādomā, jāņem rokās instruments, jāmēģina, reizēm jākļūdās un jādara vēlreiz. Andris prata panākt to īpašo brīdi, kad rokas sāk klausīt galvai un cilvēks pats ierauga, ka spēj radīt ko paliekošu. Viņam bija svarīgi, lai amats nebeidzas kopā ar meistaru, tāpēc viņš mācīja jaunos rotkaļus un deva viņiem vietu augt.

Arī Andra skatiens uz pasauli bija plašāks par rotkalšanu. Septiņdesmit gadu jubilejā viņš atklāja savu pirmo fotogrāfiju izstādi “Vakars klāt”. Arī fotogrāfijā bija redzams tas pats, kas viņa rotās: pacietīgs skatiens, uzmanība pret detaļu un spēja pamanīt skaisto tur, kur cits varbūt paietu garām.

Austris strādāja ar valodu, domu un dziesmu. Andris ar rotu, formu un amata prasmi. Viens varēja uzdot jautājumu, pēc kura vēl ilgi nebija miera, otrs ielikt rokās instrumentu un panākt, lai cilvēks pats atklāj, ka prot vairāk, nekā domājis. Viņi bija atšķirīgi, bet būtībā darīja vienu un to pašu: nevis glabāja latvisko sev, bet deva to tālāk.

Varbūt tieši tāpēc virsrakstā ir vārds “laime”. Laime bija viņus satikt, klausīties, mācīties, strīdēties, smieties un kaut ko no viņiem paņemt sev līdzi. Latvietība nepārmantojas automātiski kopā ar uzvārdu. Tā dzīvo tik ilgi, kamēr kāds māca dziesmu, izskaidro vārdu, parāda amata paņēmienu, uzdod neērtu jautājumu un jaunākajam pasaka: tagad pamēģini tu. Un tad izrādās, ka meistara iesāktais neapstājas līdz ar viņa aiziešanu. Kaut kur atkal skan “Zeme, zeme, kas tā zeme”, kāda roka aizver paša darinātu saktu, kāds jaunietis pirmoreiz sajūt, ka latviskais ir arī viņa paša lieta. Un nākamajā 3×3, lai kur pasaulē tas notiktu, Austra un Andra iedotais jau būs aizgājis soli tālāk.

Jaunumi/notikumi

Vai zināji, ka par īstu grāmatu žūrijas dalībnieku vari kļūt arī tu? Latvijas Nacionālās bibliotēkas Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija ir lasīšanas programma, kurā dažāda vecuma lasītāji iepazīst īpaši atlasītas grāmatas, izvēlas sev saistošākās un pēc izlasīšanas tās novērtē. Te svarīgs ir tieši tavs viedoklis, jo nav vienas pareizās atbildes par to, kura grāmata ir vislabākā. Vienu aizrauj piedzīvojums, citu humors, vēl kādu kāds tēls vai doma, kas paliek prātā vēl ilgi pēc pēdējās lappuses. Saieta laikā varēsi apskatīt žūrijas grāmatu kolekciju, izvēlēties sev interesējošu grāmatu un paņemt to līdzi lasīšanai. Kad grāmata izlasīta, atnes to atpakaļ, lai tā var doties pie nākamā lasītāja. Visas nedēļas garumā šajā rubrikā iepazīsim dažādas grāmatas, pastāstīsim, kam tās domātas, ko tajās var atrast un kā notiek vērtēšana. Aicināsim arī pašiem dalīties iespaidos, salīdzināt favorītus un varbūt pat mazliet pastrīdēties par to, kura grāmata pelnījusi visaugstāko novērtējumu. Iesaistīties var ikviens, kam patīk lasīt vai kurš vēl tikai meklē to vienu grāmatu, kas beidzot aizraus. Varbūt tieši šajā saietā atradīsi savu jauno mīļāko stāstu, jo laime reizēm sākas pavisam vienkārši, ar vienu atvērtu lappusi.

Zane

Lasām, vērtējam, izvēlamies!

Liec aiz auss!

• Liels vai mazs, saietā visi esam uz "tu". Te vecumam un tituliem nav nozīmes.

• Seko paziņojumiem WhatsApp grupā, lai neviena laimīga ziņa nepaslīd garām.

• Satiec kādu? Sveicinies! No rīta, vakarā un pa dienu. Mazs "sveiks" var padarīt laimīgāku gan viņu, gan tevi.

• Gribi kāpt uz Brīvā mikrofona skatuves? Pieteikšanās anketas meklē ēdamzālē un AIZPILDI DRUKĀTIEM BURTIEM.

• Spēlei "Slepenais draudziņš" jau pieteikušies gana daudzi laimes dalītāji, bet vēl vari pievienoties arī tu. Gribi kādu slepeni iepriecināt? Piesakies pie Zanes.

• Laimes skapis atrodas zālē. Atstāj tur lietas, kas tev vairs nav vajadzīgas, bet kādam citam var noderēt. Un varbūt tieši tur atradīsi ko jaunu sev.

• Atradi? Pazaudēji? Atrasto mantu kaste atrodas ēdamzālē.

• Saiets ir vieta, kur laime vislabāk strādā bariņā. Tāpēc vakara plānā obligāti ieraksti dančus un Nīkšanu. Nekādu atrunu. Tev tur jābūt!

Rīt, 18.augustā
Laimīgās sporta spēles

Jautras sporta spēles lieliem un maziem, kur svarīgs būs ne tikai ātrums, spēks un veiklība, bet arī izdoma, sadarbība un spēja pasmieties pašiem par sevi. Veido komandu 4 līdz 6 cilvēku sastāvā un esi gatavs kustēties, domāt, uzmundrināt savējos un izpildīt uzdevumus, kuros reizēm vairāk par muskuļiem noderēs labs prāts. Te nav svarīgi, cik Tev gadu un kad pēdējo reizi sportoji. Galvenais ir būt komandā, iesaistīties un ļauties jautrībai. Kas zina, varbūt izrādīsies, ka laimei tiešām patīk skriet, lēkt un skaļi smieties.

Kā izskatās laime?

Trejlapja uzdevumā Inga devās noskaidrot, kā saieta dalībnieki redz laimi. Šoreiz atbildes tapa nevis vārdos, bet zīmējumos, un katrā no tiem laime izskatījās mazliet citādi.

Keita, Īrija

Santa, Īrija

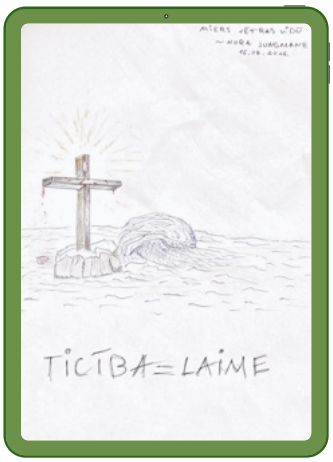

Nora, Latvija

Laimes anatomija

Latvietim laime jau izsenis ir bijusi kaut kas vairāk par priecīgu mirkli vai veiksmīgu sagadīšanos. Sprīdītis devās pasaulē meklēt Laimīgo zemi. Annas Brigaderes pasaku lugas varonis izstaigāja pasauli, piedzīvoja briesmas, sastapa princesi un pat Velnu, lai beigās saprastu ko latvietim ļoti raksturīgu. Laimīgā zeme izrādījās mājas. Varbūt tur arī sākas latvieša laimes kods. Mēs esam tauta, kas par laimi runā mazliet piesardzīgi. Pārāk skaļi lielīties nedrīkst, kaimiņš dzirdēs, Laima sadzirdēs un vēl kaut kas mainīsies. Toties dainās laime ir klātesoša visur. Laima lemj cilvēka mūžu, bet pats cilvēks strādā, dzied, audzina bērnus, mīl un turas pie savējiem. Ne velti tautasdziesmā skan: “Ej, Laimiņa, tu pa priekšu, es tavās pēdiņās.” Laime te nav tikai jāgaida, tai jāseko un pašam jāiet tai pretī. Tātad mūsu senči negaidīja, ka laime ieradīsies ar kurjeru. Tai mazliet bija jāpalīdz. Arī latviešu literatūrā laime reti dzīvo pilī. Tā biežāk atrodama mājās, zemē, darbā un attiecībās. Rainis sūtīja savus varoņus augt, Blaumanis lika izvēlēties starp sirdi, pienākumu un mantu, bet Skalbes pasakās īstā bagātība gandrīz nekad nav tā, ko var saskaitīt makā. Latvietim laime, šķiet, sāk kļūt aizdomīga brīdī, kad tā ir pārāk viegla. Un tad vēl ir dziesma. Mēs spējam būt pilnīgi laimīgi, stāvot lietū kopā ar dažiem tūkstošiem cilvēku un dziedot par Daugavu. Dziedāšana Latvijā nav tikai izklaide. Tā ir piederība, atmiņa un sajūta, ka neesi viens. Arī kino atkal un atkal atgriežas pie savējiem, mājām, zemes un jautājuma, kur īsti piederam. Tāpēc latvieša laimes formula varētu būt pārsteidzoši vienkārša: savējie, sava vieta, darbs ar jēgu, daba, dziesma un sajūta, ka esi piederīgs. Vēlams, protams, lai ir arī pirts, sēnes un kāds, kurš pēc tam pasaka: “Nu, bija jau labi.” Jo īsts latvietis ar vārdu “laimīgs” nemētājas. Viņš vienkārši sēž pie ugunskura kopā ar savējiem un zina.

Laimes mirkļi

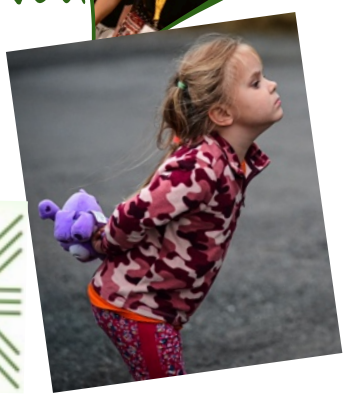

Ko zvaigznes sola 17. augustā?

17.augustā debesīs valda patīkama rosība. Merkurs Lauvā palīdz sarunām kļūt dzīvām, Venera Svaros pievelk cilvēkus citu citam, bet Marsa un Neptūna ietekme var ieviest pa kādam mazam pārpratumam. Tātad plāni lai paliek plāni, bet vietu nejaušībām arī atstājam.

🐏 **AUNS:** Tu, iespējams, jau būsi ceļā uz nākamo darāmo, kad laime mēģinās Tevi aizķert aiz piedurknes. Ja pēkšņi aizmirsti, kurp gāji, neuztraucies. Varbūt tieši tajā brīdī esi nonācis tur, kur vajadzēja.

🐂 **VĒRSIS:** Venera sola patīkamu kompāniju un visu, kas rada omulību. Tavā gadījumā tas, protams, var būt arī kaut kas garšīgs. Bet zvaigznes čukst, ka īstais gardums var izrādīties saruna ar cilvēku otrā galda pusē.

👯 **DVĪŅI:** Merkurs Tev būs ļoti draudzīgs, tāpēc sarunas līps klāt viena pēc otras. Kāda sāksies ar joku un pēkšņi aizies līdz dzīves lielajiem jautājumiem. Ja pusnaktī vēl runā, tātad viss notiek pēc zvaigžņu plāna.

🦀 **VĒZIS:** Kāds vēl nesen svešs cilvēks var kļūt pārsteidzoši savējs. Nevajadzēs ne lielus vārdus, ne īpašus notikumus. Pietiks ar tējas krūzi, siltu skatienu un sajūtu, ka vari būt tieši tāds, kāds esi.

🦁 **LAUVA:** Debesis Tevi joprojām izgaismo diezgan dāsni. Runā, smejies, dziedi un nebaidies būt pamanāms. Tikai atceries, ka reizēm visjaukākais uzmanības mirklis ir tad, kad pamani kādu citu.

🌾 **JAUNAVA:** Tu gribēsi, lai viss notiek laikā, vietā un vēlams arī pareizā secībā. Visums par to mazliet pasmaidīs. Ja kaut kas sajuks, ļauj tam sajukt. Iespējams, tieši tur slēpjas dienas labākais stāsts.

⚖️ **SVARI:** Venera Tavā zīmē dara savu, un cilvēki paši meklēs Tavu sabiedrību. Sarunas būs vieglas, smaidi biežāki, un kāds var apsēsties blakus uz piecām minūtēm, bet palikt uz stundu. Atstāj vienu brīvu vietu.

🦂 **SKORPIONS:** Tu pamanīsi vairāk, nekā citi domā. Skatienus, pusvārdus un to vienu smaidu, kas noteikti kaut ko nozīmē. Nesteidzies visu atšifrēt. Dažreiz ir patīkami nezināt stāsta beigas jau pirmajā nodaļā.

🏹 **STRĒLNIEKS**: Tevi vilks mazliet tālāk, mazliet citur un, protams, tur, kur nebiji plānojis nonākt. Ej vien. Ja atradīsi skaistu vietu, sauc to par atklājumu. Ja apmaldīsies, tad vienkārši par garāku pastaigu.

🐐 **MEŽĀZIS:** Kāds atkal var pamanīt, ka Tu esi tas cilvēks, kurš zina, prot un var. Palīdzi, ja gribas, bet neatņem citiem iespēju pašiem atrast risinājumu. Laime reizēm ir arī brīdis, kad nekas nav jāvada.

🏺 **ŪDENSVĪRS:** Tavā galvā var piedzimt ideja, kas sākumā izraisīs klusumu. Neuztraucies. Pēc brīža kāds teiks: “Kāpēc gan ne?” un tad jau viss sāks notikt. Tikai centies nepateikt “es jau zināju”.

🐟 **ZIVIS**: Marsa un Neptūna ietekmē laiks var kļūt mazliet elastīgs, bet ceļš nedaudz līkumains. Ja nonāksi ne tur, kur plānoji, paskaties apkārt. Iespējams, laime vienkārši bija izvēlējusies citu tikšanās vietu.

Horoskopi radīti priekam un laimei un paredzēti tikai izklaidei.

PAĒDIS CILVĒKS, LAIMĪGS CILVĒKS

IESAKA LAURIS CEKULIS, IEVIRZES “LATVIEŠA VIRTUVE” VADĪTĀJS

UGUNSKURA ZUPA

Veselu cūkgaļas šķiņķa gabalu liek katlā un vāra, līdz gaļa mīksta. Šajā reizē izmantoti aptuveni 2 kg gaļas. Lai garša būtu pilnīgāka, smeķim pievieno liellopa buljonu. Vislabāk šķidro, bet derēs arī buljona kubiņš. Gatavo gaļu izņem no katla un sagriež gabaliņos.

Atsevišķi apcep sīpolus un burkānus, pārlej ar buljonu un liek klāt sagriezto gaļu. Pievieno arī smukos gabaliņos sagrieztus kartupeļus. Kad tie jau sāk kļūt mīksti, pienāk galveno varoņu kārta, pupiņas. Šoreiz katlā nonāca pat trīs dažādu veidu pupiņas, viena no tām tomātu mērcē. Visu vēl brīdi pavāra, pievieno kūpinātu papriku, pētersīļus un pēc garšas arī aso čili mērci.

Ļauj zupai mierīgi burbuļot, līdz kartupeļi ir mīksti un visas garšas sadraudzējušās. Te pulkstenī skatīties nav lielas jēgas. Drošāka pazīme ir tā, ka virtuvē pēkšņi sāk parādīties cilvēki ar jautājumu: “Vai jau gatavs?”

Pasniedz karstu un ar labu apetīti. Ja pēc pirmās bļodas kāds prasa vēl, zupa ir izdevusies. Ja papildporciju grib puse galda, tad skaidrs viens: nākamreiz katlam jābūt lielākam. Voilā, un visi laimīgi!

Laimīgie gadus neskaita!

Daudz baltu dieniņu, Laimiņa, dodi! Šodien mūsu saietā gaviļnieku nav, bet citviet pasaulē vārda dienu svin Oļegs un Vineta. Uzvārda dienu svin Skrastiņi, Breidaki, Grandāni, Livdāni, Līsmaņi, Lismaņi, Bemberi un Filipovi. Alternatīvi šodien svin “Es mīlu savas pēdas” dienu, kas aicina palutināt sevi ar pedikīru vai pēdu masāžu, “Krāmu veikalu” dienu, kas mudina doties retro pērļu medībās, un “Melnā kaķa godināšanas diena” , kas atgādina atmest aizspriedumus un samīļot kādu melnu mīluli.

Trejlapis redakcija:

Ilze Cekule, Lāsma Andersone, Inguna Mieze, Inga Aleksandrova, Zane Laizāne, Marks Bebrišs, Fotogrāfi: Jūlija Sereda, Lauris Karpovs, Daniella Karpova. Saziņai: ilzei.cekulei@gmail.com